

VIBRAMA TOUR 2024

06.01.2024 TROJKRÁĽOVÝ VÝSTUP NA STARÚ KOPU 713m

Banská Bystrica Parkovisko Uhlisko – Stará Kopa

Prírodná rezervácia Stará kopa sa nachádza na severozápadných svahoch vrchu Stará kopa (713 m), v blízkosti Majera (mestská časť Banskej Bystrice). Bola vyhlásená roku 1997, z dôvodu zabezpečenia ochrany územia s izolovaným výskytom duba plsnatého a bohatým výskytom chránených a ohrozených druhov rastlín a živočíchov. Má rozlohu 4,53 hektárov a nie je súčasťou vyššieho chráneného územia. Priestor vrcholu bol v minulosti využívaný ako štartovacia základňa pre rogalove lietanie. Po rozobraní drevenej štartovacej dráhy z Kopy štartovali len paraglajdinisti.

13.01.2024 NOVOROČNÁ OPEKAČKA

Okolie BB

03.02.2024 VEĽKÁ FATRA – ZIMNÁ KRÍŽNA 1574m

Turecká žtz 00:30 - Salašky – 01:50 Pod Líškou – 00:55 Krížna – 00:40 Pod Líškou – 01:10 Salašky – 00:20 Turecká

prevýšenie : 965 m dĺžka: 10,0 km čas: 05:25 hod

Krížna- vetrom ošľahaná

Rozložitá pyramída Krížnej podopiera hrebeň VF na južnom okraji jeho hôľnej časti neďaleko najvyššieho vrchu pohoria – Ostredka. Doširoká rozprestiera chápadlá jemne modelovaných hrebeňových rázsoch, ktorým len v pazuchách vyrastajú roztratené hrčky skalísk – zatúlané trosky chočského príkrovu. Jej lysé temeno, vymodelované z mäkkých flyšových hornín križňanského príkrovu, s charakteristickou čiapočkou telekomunikačnej stanice, sa temer dokonale schováva za hradby vrchov. Na vrchole Krížnej sa do Vás oprie svieži vetrik, nuž si pritiahnete zips vetrovky a pomaly schádzate hrebeňom ku Kráľovej studni. Tam na Vás už iste čaká kráľ Matej prezlečený za nenápadného pútnika, turistu alebo poľovníka. Skúste ho ponúknuť dúškom sviežej vody z tunajšieho prameňa. Ak Vás neobdaruje mešcom dukátov, ostane Vám cestou dole ešte dosť času na objavovanie tajných pokladov tohto neobyčajného kúta. Mohutný hôľny vrch Krížna je jedným z najznámejších a najvyhládávanejších vrchov Veľkej Fatry. Čo sa výšky týka, je v poradí tretím najvyšším po Ostredku a Fričkove. Vyššie polohy Krížnej sú pokryté typickými horskými lúkami, miestami i porastmi kosodreviny. Na vrchole, v ktorom sa – čo je svojím spôsobom raritou – zbiehajú až štyri horské hrebene, sa nachádza nevelký areál s vojenskými objektmi. Z vrcholu sa naskytá prekrásny panoramatický výhľad. Za priaznivého počasia odtiaľto vidno bezmála polovicu Slovenska. Úbočia Krížnej sú v zime mimoriadne lavínózne, vďaka čomu sa tento vrch nazýva i „matkou lavín“. V roku 1924 sa z neho uvoľnila jedna z najväčších lavín v našich dejinách, jej čelo dosahovalo výšku 35 m a jej sneh sa celkom roztopil až po troch rokoch.

23.03.2024 NÍZKE TATRY - ĎUMBIER 2043m

Čertovica čtz 01:05 - Lajštroch 00:25 - Kumštové sedlo 01:20 – Králička 00:40 - Chata M.R.Štefánika 00:45 - Ďumbier 00:30 - Chata M.R.Štefánika ztz 00:35 - Halašová jama 00:40 -Trangoška

prevýšenie : 965 m dĺžka: 14,0 km čas: 06:00 hod

Ďumbier – dvojtvárný velikán

Najvyšším a najznámejším vrchom Nízkyh Tatier je vrch Ďumbier. Zo severu sa javí ako ozrutná hora s 500 m vysokými skalnými stenami a lavínovými zrázmi, z juhu však pôsobí ako mierne stúpajúci kopec hôľneho charakteru. Z vrcholu Ďumbiera vybavenom – ako sa na správny slovenský končiar patrí – majestátnym dvojkřížom sa naskytá jeden z najočarujúcejších kruhových výhľadov s akými sa u nás možno stretnúť. Dovidieť odtiaľto prakticky na všetky pohoria stredného a severného Slovenska.

Šťastnejší môžu okrem hôr a dolín kde tu zazrieť i kamzíka, najmä severné svahy vrchu sú jednou z jeho najobľúbenejších lokalít. V minulosti sa na Ďumbieri v hojnej miere ťažilo zlato. Povest' vraví, že tu naň možno natrafiť ešte i dnes. Má to len jeden malý háčik – výstup treba absolvovať v jednu z krátkych letných nocí, najlepšie na noc svätajánsku.

Ďumbier (2046m) je najvyšším vrchom pohoria Nízke Tatry. Aj z tohto dôvodu je veľmi dobre známy. Leží na hlavnom hrebeni, vo východnej časti Ďumbierskych Nízkych Tatier nad Jánskou a Ludárovou dolinou na severe a Trangoškou a Srdiečkom na juhu. Vďaka jednoduchej dostupnosti sa jedná o veľmi populárny kopec. Láka skvelým kruhovým výhľadom na kraj i horstvá stredného Slovenska i svojou majestátnosťou. Je to vskutku jedinečný kopec. Kým južné svahy Ďumbiera pôsobia miernym dojmom, severné steny sú charakteristické strmými žulovými zrázmi, ktoré veľmi radi vyhľadávajú horolezci počas zimného obdobia. Tento vrch je i miesto niekoľkých tragédií, pretože sme tu objavili viacero pamätných tabuliek na nešťastných turistov, ktorý tu prišli o život. Ďumbier je taktiež vrcholom stelesňujúcim národnú hrdosť, pretože v okolitých horách sa odohrávali boje SNP, čo v Nízkych Tatrách pripomína mnoho pamätníkov, ale aj slovenský dvojkriž priamo na vrchole tohto kopca. Na to, že kopec má cez 2000m prístup nie je technicky náročný. Za ideálnej koštelácie všetkých podmienok ho zvládne staršie dieťa i aktívnejší dôchodca. Prístupové chodníky naň sú dobre značené, pohodlné a dobre udržiavané s jednoduchou dostupnosťou vysokohorských chát, vďaka čomu nie je nutné si na výstup brať mnoho zásob. Na Ďumbier sa dá vyjsť relatívne naľahko s prípadným uľahčením vo forme lanoviek.

13.04.2024 CHKO PONITRIE DOBROTÍNSKE SKALY A OSELNÝ VRCH

Vodná nádrž Veľké Uherce ztz 0:45 – Vojtechov 0:55 – sedlo pod Oselným 0:30 – sedlo pod Ostrým 0:25 – Brezová 0:10 – Dobrotínske skaly 0:10 – Brezová 1:15 – Poždol 0:25 – Veľké Uherce
prevýšenie: 630m dĺžka: 18,0 km čas: 5:00 hod

Dobrotínske skaly Prírodná rezervácia Dobrotínske skaly sa nachádza v masíve vrchu Dobrotín a patrí k najmenším na Slovensku. Jej zvláštnosťou je výskyt viacerých typov biotopov na rozlohou nevelkej ploche. Nachádzajú sa tu lesy, lesostepi, stepi a v turisticky najatraktívnejších vrcholových častiach i skaliská a skalné stepi. Z tejto rôznorodosti vyplýva i nesmierna pestrosť kveteny, s ktorou sa tu možno stretnúť. Dobrotínske skaly poskytujú pekný výhľad na okolité vrchy a doliny. Lokalita je prístupná po značkovanom turistickom chodníku, ktorého východiskami sú obce Veľké Uherce a Radobica. V nesprístupnenej časti rezervácie sa nachádza 26 m dlhá puklinová jaskyňa zvaná Dobrotínskou. Dobrotínske skaly sú súčasťou rovnomennej prírodnej rezervácie, ktorá bola vyhlásená v roku 1980 kvôli ochrane floristicky pestrých zvyškov xerothermných spoločenstiev. Vypínajú sa neďaleko obce Veľké Uherce a turistom ponúkajú pestrú turistiku a krásne výhľady. Sú vyhľadávanou turistickou atrakciou, nakoľko v ich vrcholových častiach môžete obdivovať skaliská najrôznejších tvarov a tiež skalné stepi. V jarnom období sa tu môžete stretnúť s nesmiernou pestrosťou a rôznorodosťou tunajšej kveteny. Zo skál sú pekné výhľady na protihľý Hrubý vrch, Oselný vrch a blízke okolie. V blízkosti Dobrotínskych skál, v masíve Dobrotína, ktorá nie je verejnosti prípustná, sa nachádza *Dobrotínska jaskyňa*. Je hlboká 26 m a vyznačuje sa výskytom vzácných bezstavovcov. Dobrotínske skaly sa nachádzajú v severnej časti geomorfologického celku Trábeč, v pohorí Vtáčnik, pri obci Veľké Uherce. Patria do rovnomennej prírodnej rezervácie o veľkosti 4,39 ha, ktorá bola vyhlásená v roku 1980 kvôli ochrane viacerých biotopov - les, lesostep, step, skalná step na pomerne malej ploche. Rezervácia je tvorená na južných vápencovo-dolomitických skalnatých úbočiach, ktoré sa vyznačujú pestrou kvetenou rôznych spoločenstiev drieňových dúbav.

Veľké Uherce (230 m) Ležia na severozápadnom úpätí pohoria Trábeč, v doline Drahožice. Prvá písomná zmienka pochádza z roku 1274. V obci sa nachádza pôvodne renesančný kaštieľ zo 17. storočia, ktorý bol neskôr prestavaný do barokového štýlu a v 19. storočí do neogotického slohu s

anglickým parkom. V obci sa nachádza gotický kostol z roku 1332, renesančne upravený v roku 1669. V 19. storočí založil Michael Thonet v obci fabriku na ohýbaný nábytok, ktorý vlastnil kaštieľ. Počas bojov SNP bolo v obci veliteľstvo povstaleckých jednotiek. V hornej časti obce sa nachádza priehrada, ktorej úžitkovou vodou sú napájané okolité obce i mesto Partizánske.

Oselný vrch – 632 mVšetci, ktorí si mysleli, že pohorie Tribeč ich už nemôže ničím prekvapiť, by mali navštíviť nádherný bralnatý končiar zvaný Oselný vrch. Nachádza sa v katastri obce Veľké Uherce. Oselný vrch je vlastne kremencová hôrka, teda útvar pre Tribeč charakteristický. Nad svojimi kolegami vyniká malebnosťou, krásou a predovšetkým pôsobivým temer kruhovým výhľadom, ktorý sa z neho naskytá. Z vrcholových partií možno pozorovať veľkú časť regiónu Horná Nitra, dominantnými prvkami horizontu sú vrchy Žarnov, Buchlov, Rokoš, Kľak, ako aj hrebeň samotného Tribeča.

Oselný vrch je prístupný po okružnom zeleno značenom turistickom chodníku z Veľkých Uheriec, ktorý je súbežný s náučným chodníkom oboznamujúcim návštevníkov s prírodnými pomermi a atrakciami oblasti. Chodník prechádza Sedlom pod Oselným, odkiaľ je to na samotný vrchol len cca 100 m. Odbočka zo značenej trasy je dobre viditeľná. Tajomstvami opradené pohorie Tribeč, vo svojej severovýchodnej časti oplýva bizarným skalnatým vrchom – Oselný vrch. Mohutné a strmé skalné zrázy tohto vrchu sa rozprestierajú neďaleko Veľkých Uheriec. Bralnatý končiar tohto vrchu je tvorený z kremenca a ponúka očarujúci kruhový výhľad na Hornú Nitru a okolité pohoria.

04.05.2024 MALÉ KARPATY – VYSOKÁ 754m

Trasa A:

Zochova chata mtz 1:30 – Hubalová 0:20 – Panské Uhliská 0:45 – Vysoká 0:35 – Panské Uhliská 0:15 – Hubalová čtz 0:45 – Čermák 0:45 – Skalnatá 0:35 – Čermák žtz 0:20 – Panský dom 0:20 – Zochova chata prevýšenie: 863m dĺžka: 20,0km čas: 6 hod

Trasa B:

Zochova chata mtz 1:30 – Hubalová 0:20 – Panské Uhliská 0:45 – Vysoká 0:35 – Panské Uhliská 0:15 – Hubalová čtz 0:45 – Čermák 0:20 – Panský dom 0:20 – Zochova chata prevýšenie: 675m dĺžka: 16,5km čas: 5 hod

Vysoká je druhý najvyšší vrch Malých Karpát. Má 754,3m, čím sa radí za Záruby 767,4m a pred Vápennú 752,2m. Podobne ako ostatné vrcholy v prvej trojke, je aj tento kopec turisticky veľmi atraktívny, hoci pôsobí tak trochu odláhlým dojmom. Dá sa povedať, že spolu so Zárubami, Skalnatou a Vápennou je Vysoká povinnou jazdou v Malých Karpatoch. Okrem peknej túry Vám na vrchu poskytnú aj veľmi pekné výhľady. Stúpanie je náročnejšie hlavne v oblasti pod vrcholom, takže je dobré si našetriť na poslednú časť výstupu trochu síl. Tento druhý najvyšší vrch Malých Karpát patrí spolu s Vápennou určite k najkrajším vyhlídkovým vrchom tohto pohoria. Vďaka tomu patrí asi aj medzi najnavštevovanejšie vrchy naokolo. Vysokú tvorí prevažne vápenec a nachádza sa v chránenej krajinskej oblasti, ktorá tu bola na ochranu jedinečných skalných a lesných spoločenstiev vyhlásená v roku 1988. Na jej vrchole si všimneme nespočetne množstvo starých stromov, ktoré sú pomerne atypické. Na vrchole stojí typický slovenský dvojkríž, kúsok za ním je postaršia kovová veža, ktorá slúžila ako signalizácia pre lietadlá. Asi by sme mohli spomenúť, že v obci Kuchyňa je vojenské letisko. Čo sa výhľadu týka, na východnej strane uvidíte nekonečný zelený koberec. V diaľke je možné vidieť rozľadňu na Veľkej Homoli, Tribeč ako aj Vápennú. Už len kvôli tomu výhľadu si musíte na Vysokú rozhodne zaskočiť. **Zochova chata** – Piesok je všetkým turistom v okolí známy pojem. Toto rekreačné stredisko sa nachádza nad obcou Modra v nadmorskej výške 438 metrov v Malých Karpatoch. Od tohto miesta vedie veľa turistických trás do širšieho okolia tohto západoslovenského pohoria. Nachádzajú sa tu rôzne ubytovacie zariadenia, ako aj súkromné chatky, ale aj vlek pre lyžiarov. Asi by bolo dobré pozrieť kúsok aj do histórie, keďže rozvoj turistiky v tejto lokalite začal už v 19. storočí. Mesto Modra tu vtedy postavilo prvú vilu – Panský dom, ktorá slúžila neskôr na stretávanie mešťanov v lone prírody.

V roku 1932 vybuďoval klub slovenských turistov Zochovu chatu na počesť Samuela Zocha. Ak by sme pátrali viac a viac do minulosti, zistili by sme, že v 18. storočí sa v tejto lokalite usídlili nemeckí a rakúski drevorubači, ktorí so sebou priniesli vlastnú kultúru a zvyky. Ich potomkovia v tomto kraji žijú dodnes.

18.05.2024 STRÁŽOVSKÉ VRCHY – ČIHOČ 919m, HRAD UHROVEC

Dolné Vestenice žtz 1:30 – Surdov ztz 0:40 – Pod Čihocom 0:15 – Kňazhinové lúky 0:35 – hrad Uhrovec mtz 1:10 – Holý vrch 1:45 – Dolné Vestenice

prevýšenie: 1142m dĺžka: 19,5km čas: 6:30 hod

Dolné Vestenice 224 m sa nachádzajú v úzkom údolí rieky Nitrica v juhozápadnej časti Strážovských vrchov. Vestenická dolina podobne ako celá Hornonitrianska kotlina bola osídlená až na sklonku neskorej doby kamennej. V období Veľkomoravskej ríše bolo Horné Ponitrie husto osídlené. Význam pre osídlenie tohto územia mala obchodná cesta, ktorá prechádzala povodím rieky Nitrice. Prvá písomná zmienka pochádza z roku 1349. Od roku 1626 tu sídlila hospodárska správa časti biskupských majetkov. Obec Dolné Vestenice sa preslávila už v 16. storočí pestovaním šafranu, ako aj pestovaním ovocia. Ovocie začali pestovať už v 15. storočí pre vlastnú potrebu. Začiatkom 19. storočia dochádza k veľkému rozmachu predaja ovocia, pretože už poznali obchodné cesty z predávania šafranu.

Veľký Čihoč 919 m je vrchol nachádzajúci sa v Nitrických vrchoch, nad obcou Horné Vestenice. Vrchol sa nachádza na vápencovom rokošskom hrebeni, ktorý sa vyznačuje strmými bralami. Je síce zalesnený, ale z okolia sa naskytujú výhľady na údolie Nitrice, na vzdialenejšiu Hornonitriansku kotlinu s pásmom Vtáčnika a Žiaru. Na vzdialenom horizonte sa belejú aj vrcholové partie Veľkej Fatry.

Kňazhinové lúky 850 m sa nachádzajú na úpätí Veľkého Čihoča v juhozápadnej časti Strážovských vrchoch. Ide o rozsiahlejšie lúčnaté plochy obkolesené stromami a preto neposkytujú rozhľady do okolia. Nachádzajú sa na červenej turistickej značke - Chodníku Ľudovíta Štúra a Alexandra Dubčeka, ktorý vedie z Homôľky cez Rokoš až do ich rodného Uhrovca.

Nitrické vrchy sú geomorfologický podcelok Strážovských vrchov. Pohorie sa nachádza na území okresov Prievidza a Bánovce nad Bebravou a ohraničuje ju Rudnianska kotlina z východu, Hornonitrianska kotlina z juhovýchodu a Bánovská kotlina z juhozápadu. Na severozápade nadväzuje Trenčianska vrchovina a na severe Zliechovská hornatina. Najvyšším vrcholom je Suchý vrch 1028 m.

Strážovské vrchy sa nachádzajú na rozhraní západného a stredného Slovenska a sú chránenou krajinou oblasťou so vzácnou flórou a faunou. Patria k jedným z horských celkov Fatransko-tatranskej oblasti. Najvyšší vrch pohoria je Strážov s nadmorskou výškou 1213 m. Z hľadiska geomorfológie nie sú jednotné, ale vytvárajú niekoľko rôznych celkov. Najväčšia časť pohoria je vytvorená príkrivovo-vrásnenými mezozoickými komplexmi s rôzne odolnými horninami. V mäkkých horninách sa vytvorili erozné brázdy a kotliny s pahorkovitým reliéfom. Odolnejšie vápence a dolomity vytvorili miestami celé horské skupiny. Pohorie je bohaté na termálne vody: Trenčianske Teplice, Bojnice, Rajecké Teplice i krasové útvary.

Uhrovský hrad 591 m je zrúcanina hradu v južnej časti Strážovských vrchov, nad obcou Uhrovské Podhradie. Hrad bol postavený v polovici 13. storočia v nedostupnom teréne Nitrických vrchov. Neskororománska pevnosť onedlho prešla do rúk Matúša Čáka, po ktorom ho vlastnili napríklad Žigmund Luxemburský, Stibor zo Stiboric alebo rod Zayovcov. Po odsťahovaní majiteľov do pohodlnejších kaštieľov význam hradu upadal a ten začal chátrať. Najstaršie hradné stavby sa sústredili okolo trojuholníkového nádvorja na vybiehajúcom skalnom ostrohu. Nádvorie bolo sprístupnené bránou, ktorú chránila veža. K mohutnému románskemu palácu, ktorý dominoval priestoru, pristavili hradnú kaplnku a vysunuli ju na okraj strmého brala. V 14. storočí postavil Ctibor na severozápadnej strane nádvorja nový gotický palác. Ďalší majitelia Zayovci posilnili v 16. storočí dolné nádvorie dvojicou okrúhlych náročných bášť, čím ho premenili na predhradie, ktoré sa stalo ťažiskom obrany. Nachádzali sa tu aj hospodárske budovy hradu. Sem ústil aj prístupový most na pilieroch, vedúci nad terénnou priehlbňou, využitou na obranu.

Hradná jaskyňa 539 m je prírodný útvar nachádzajúci sa v blízkosti Uhrovského hradu. Jaskyňa bola sprístupnená v roku 2009. Jaskyňa je skutočne maličká, má dĺžku okolo 11 metrov a je voľne prístupná. Nenachádza sa v nej žiadna kvapľová výzdoba, no určite je príjemným spestrením počas výletu k zručanine hradu Uhrovec. Od roku 1994 patrí medzi prírodné pamiatky na Slovensku.

01.6.2024 POĽSKE TATRY – TEMNIAK 2096m

Kiry ztz 0:20 – Cudakowa Poľana čtz 3:00 – Chuda Przel. 0:40 -Temniak 0:40 – Malolučniak mtz 2:00 – Mietusi Przysl. čtz 0:35 – Cudkova Poľana ztz 0:15 – Kiry

prevýšenie: 1305m dĺžka: 16,00km čas: 7:00hod

Vrch v Západných Tatrách v skupine Červené vrchy na slovensko-poľskej štátnej hranici ležiaci v hlavnom hrebeni medzi vrcholmi Kresanica a Poľská Tomanová. Temniak je vápencový vrch so skalnatými bralami a terasami, na korách rastie bohatá vápnomilná flóra v jeseni zafarbená do jemnej červenej farby. Svahy vrchu ukrývajú aj mnoho puklín a jaskýň, ktoré sú však pre verejnosť neprístupné. Východiskom výstupu je z poľskej strany Zakopané cez sedlo Chuda Przełęczka, no odporúčame ho v skorých ranných hodinách, nakoľko je vrch Temniak turistami veľmi obľúbený. Zo slovenskej strany vedie trasa z Podbanského, no je dlhá až 15 km. Temniak je uzlovým bodom hlavného hrebeňa Západných Tatier a z jeho vrcholu ja nádherný pohľad do Tomanovej doliny, v ktorej sa našli odtlačky stôp dinosaurov, a ktorá je pre turistov neprístupná. Zaujímavosťou tohto kopca je aj to, že tráva na svahoch je na jeseň sfarbená do červena. Na vrchol Temniak môžete zísť z turistického chodníka vedúceho po hrebeni masívu Červených hôr.

22.06.2024 KYSUCKÉ BESKYDY - VEĽKÁ RAČA 1236m

Oščadnica Lalík žtz 1:45 – Kykula čtz 1:15 – Veľký Príslop 1:25 - Veľká Rača NCH 0:45 – chata na Rači rázc. mtz 1:00 – Oščadnica Lalík

prevýšenie: 1016 m dĺžka: 18,5 km čas: 8:00 hod

Najvyšším vrchom pohoria Kysucké Beskydy nachádzajúceho sa na slovensko-poľských hraniciach je Veľká Rača. Vrch známy najmä vďaka lyžiarskemu stredisku je veľmi zaujímavý i pre peších turistov. Jeho veľkú časť zaberá rovnomenná národná prírodná rezervácia ochraňujúca pôvodné lesy pralesovitého charakteru s množstvom vzácných rastlín. Na vrchole sa nachádza drevený kríž a vyhliadková plošina, z ktorej možno pozorovať Moravsko-sliezske i Oravské Beskydy, Malú Fatru, Západné Tatry a ešte všeličo iné. K vrcholu vedie viacero značených turistických chodníkov, ktoré vo vyšších polohách lemujú čučoriedkové kríky. V Snowparadise na Veľkej Rači vyrástla nová rozhľadňa v časti Dedovka v nadmorskej výške 974 m. Pokrstil ju starosta obce Oščadnica Ing. Marián Plevko a projektant Ing. Stanislav Mikovčák, symbolicky snehovou guľou počas otvorenia zimnej sezóny 14. decembra 2019.

Celkom 16 metrov vysoká vyhliadková veža je situovaná kúsok od vrcholovej stanice lanovky Dedovka, priamo nad chatou Koliba. Stavba sa skladá z murovanej a drevenej časti a ideálne zapadá do celkového konceptu strediska Snowparadise.

Návštevníci sa k nej môžu dostať z údolnej stanice Dedovky štvorsedačkovou lanovkou dĺhou 1200 m, alebo peši za približne 35 minút.

Keď vystúpite z lanovky, určite novú rozhľadňu neprehliadnete.

Z rozhľadne sa vám naskytne nový nádherný výhľad z vtáčej perspektívy na okolité doliny a kopce. A to napríklad na obec Oščadnica, Skalité, časť Poľska a Česka, pohorie Malá Fatra (napr. Rozsutec, Chleb a Stoh,...) Rozhľadňa je zároveň galériou so šiestimi výnimočnými plastikami, ktorých autorom je Ing. Stanislav Mikovčák. Každá z plastík má jedinečnú symboliku spätú s históriou Kysúc.

13.07.2024 MALÁ FATRA – SUCHÝ 1468m cez dve chaty

Strečno čtz 0:45 – Podhradské / Starhrad/ 2:00 – Javorina / cez Chatu pod Suchým/ 0:25 – Príslop 0:40 – Suchý ztz 0:15 – Sedlo pod Suchým 0:45 – Chata na Kľačianskej Magure 1:35 – Turčianske Kľačany
prevýšenie: 1235m dĺžka: 17,5 km čas: 7 hod

V nadmorskej výške 475 metrov nad morom neďaleko hradu Strečno sa nachádza menej známa zrúcanina hradu Starhrad. Možno je menej známy, ale to mu neuberá na krásu a zaujímavosti. Tento hrad sa prvý krát uvádza v písomných zmienkach už v roku 1267, vtedy známy ako hrad Varín. Po dostavaní Strečna dostal názov Starý hrad, ktorý sa časom zmenil na Starhrad. Ale aj pod označením Starý hrad ho nájdete, keďže tento názov sa s ním nesie už pár storočí. Najstaršou časťou hradu je útočistná veža, ktorej zvyšky sa zachovali do dnešného dňa. Verte nám, tú vežu jednoducho neprehliadnete. Hrad plnil obrannú funkciu, čo je z jeho umiestnenia viac ako jasné. A práve vďaka jeho polohe boli o tento strategický hrad zvädzané boje. Starhrad však hravo odolal. Pýtate sa, prečo je dnes teda z neho zrúcanina? Poslední majitelia hradu, teda rod Pongrácovcov, vybudovali renesančný kaštieľ a kvôli vlastnému pohodliu sa presťahovali tam. Od 18. storočia začal Starhrad pustiť. Tým však jeho strategický význam nekončí, lebo v roku 1944 sa viedol o hrad ďalší boj, tentokrát medzi nemeckým vojskom a partizánmi. Nemecké vojsko z výšin hradu dokázalo potlačiť partizánov, ktorí boli nútení ustúpiť. Strategická pozícia Starhradu je teda viac ako dôležitá pri kontrole Váhu. Len škoda, že sme ho nechali prísť do takéhoto stavu...

Povešť o hrade Starhrad hovorí o krásnej Marienke a jej milom Milkovi, majiteľovi Starhradu. Otec Marienky však sľúbil mladú devu majiteľovi hradu Strečno, Vladimírovi. Keďže Marienka stále ľúbila Milka, zo žiarlivosti ho Vladimír zabil. Láska mladej pani však pokračovala a chodila tajne plakať na hrob svojho milého. Aby ju nikto nespoznal, vždy si obliekla mužské šaty a na hrob chodila v noci. Zvesti o neznámom rytierovi, ktorý chodí k hrobu pána Starhradu sa doniesli až k Vladimírovi. Ten zo strachu pomsty nejakého Milkovho priateľa počkal v noci pri Milkovom hrobe a tajomného rytiera zabil. Keď zistil, že zabil svoju manželku, prekvapil sa. Podľa povesti do neho v ten moment udrel blesk a ráno našli poddaní len ohorené telo hradného pána Strečna. Starý hrad (Starhrad) je voľne prístupná zrúcanina týčiaca sa nad Váhom neďaleko Strečna. Je z neho nádherný výhľad na **Domašínsky meander** - unikátnu formu riečneho reliéfu Váhu v tvare písmena "U". Meander je **prírodnou pamiatkou** a rozdeľuje Malú Fatru na Lúčanskú a Krivánsku časť.

Chata pod Suchým Bolo to v roku 1937, keď Mikuláš Mlynarčík ako člen odboru KČST prišiel s nápadom a plánmi na výstavbu chaty pod vrcholom Suchý v Malej Fatre. Kvôli neďalekej hore s názvom Plešiel si môžu túto chatu niektorí ľudia, najmä staršie ročníky či domáci, spájať aj s názvom Chata na Plešeli. Samotná výstavba začala už v roku 1938, jej úplne dokončenie prišlo až v roku 1943. Prvým nájomcom bol od 1. júla 1943 pán Tichánek so svojou pani manželkou. V chate mali aj svoj byt. „Odišiel som ráno do Strečna. V Strečne som sa dozvedel, že nemeckí vojaci išli vypáliť chatu. Boli to vojaci pancierovej divízie z Vrútok. Ponáhlal som sa spať. Keď som dochádzal k chate, vyšľahli prvé plamene. Bolo 11:45 hod.. Moja zúfalá manželka spolu s personálom sedeli na kôpke vecí na lúke poniže chaty. Táto kôpka bola celým našim majetkom a prakticky aj všetkým, čo sa z chaty zachránilo. Potom chatu zapálili na niekoľkých miestach. Horela 25 hodín a hasiť sme nesmeli. Manželka podvečer odišla dole, aby obstarala ľudí, ktorí by zniesli zachránené veci.“

Takto sa skončil príbeh prvej chaty pod Suchým, do ktorej množstvo turistov a lyžiarov investovalo kopec financií, času a úsilia. Pán Tichánek, milovník prírody a veľmi priateľský človek po tejto udalosti už nenabral silu a chuť pokračovať v niečom podobnom a s chatárčením skončil.

Suchý 1468m Juhozápadnú časť Krivánskej Malej Fatry vyplňa výrazný vrch Suchý. Nachádza sa na začiatku hlavného hrebeňa a pre mnohých malofatranských turistov je aj prvou zastávkou pri prechode hrebeňom tejto časti Malej Fatry. Tak ako celý hrebeň, aj vrch Suchý je hôľnatý. Samotný vrchol vďaka tomu ponúka ďaleké a čisté výhľady na blízky Malý a Veľký Kriváň, Súľovské vrchy, Kysucké Beskydy či Veľkú Fatru. Na vrchole je osadený kovový dvojkríž so slovenskou vlajkou.

Chata pod Kľačianskou Magurou, hovorovo nazývaná len Magura, patrí k najčastejším turistickým cieľovým bodom z Turčianskej kotliny. Niet sa čo diviť, patrí medzi najdostupnejšie chaty v Turci a jej okolie poskytuje krásne ďaleké výhľady na celý Turiec, lúčanskú časť Malej Fatry a Veľkú Fatru. Chata pod Kľačianskou Magurou sa nachádza v Krivánskej Malej Fatre, ktorá sa nachádza vo výške 1115m.

03.08. 2024 NÍZKE TATRY – RÁZTOCKÁ HOĽA

Chata pod Javorinkou ztz 1:20 - Poľovnícka chata Tajch 1:10 – Veľká Chochuľa čtz 0:20 – Košarisko mtz 0:40 – Pod Ondrejskou hoľou 0:30 – Pod Ráztockou hoľou 0:10 – Ráztocká hoľa 0:05 – Pod Ráztockou hoľou 1:10 – Nad Kopcovou 1:15 – Ráztočka
prevýšenie: 1120m dĺžka: 21km čas: 7hod

Sopotnická dolina je jednou z viacerých dlhých dolín vybiehajúcich z Horehronskej kotliny do vnútra masívu Nízkych Tatier. Dolinou preteká potok Sopotnica, prameniáci v kotli medzi Veľkou Chochuľou a Košariskom. V spodnej časti sa nachádza malý vápencový kaňon, ktorý prekleňuje hlavná cesta. Lesy sú tu prevažne zmiešané, v najvyšších polohách ihličnaté, tvorené smrekom, vyššie kosodrevinou a subalpínskym stupňom (hole). Sopotnická dolina bola od nepamäti využívaná na ťažbu dreva a pálenie drevného uhlia na banícke účely. V lokalite Tajch bola pod Veľkou Chochuľou v roku 1928 postavená útulňa pre lesných robotníkov. Zatiaľ najstarší nápis, čo sme našli vyrezaný v tráme, je z roku 1948. Vyťažené drevo sa dolinou prepravovalo plavením. Na hornom toku Sopotnice boli pre tento účel v roku 1928 vybudované drevené žľaby pospájané z kmeňov stromov s veľkým priemerom vytesané do tvaru válova a zásobované vodou z takzvanej klauzúry - tajchu. Pozostatky rizní a klauzuly by mali byť na niektorých miestach rozpoznateľné dodnes.

Ráztocká hoľa 1 565m je výrazný trávnatý a hustou kosodrevinou porastený vrchol v juhozápadnej časti Ďumbierskych Tatier. Vrchol, ktorý leží mimo hlavnej nízkotatranského hrebeňa v južnej rássoche vrchu Košarisko. Najvyššie partie Ráztockej hole ležia nad hornou hranicou horského lesa. Ráztocká hoľa leží na bočnom hrebeni Nízkych Tatier vybiehajúcim z Košariska smerom na juh.

Ráztocká hoľa 1565 m je vrch v Nízkych Tatrách. Leží nad obcou Pohronský Bukovec a Ráztočka. Masív patrí do Národného parku Nízke Tatry. Je to výrazný trávnatý a hustou kosodrevinou porastený vrchol v juhozápadnej časti Ďumbierskych Tatier. Najvyššie partie Ráztockej hole ležia nad hornou hranicou horského lesa. Hrebeň i vrchol Ráztockej hole je čiastočne porastený kosodrevinou, umožňujúcou obmedzený rozhľad. Z vhodných miest je možné pozorovať okolité vrcholy Nízkych Tatier, pri priaznivých podmienkach aj Vtáčnik, Štiavnické vrchy, Javorie, Poľanu a Veporské vrchy. Na severných svahoch vrchola, pod sekundárne vytvorenou hornou hranicou lesa sa v nadmorských výškach od 1 140 do 1490 m nachádza približne 2 km dlhý súvislý pás smrečín pralesovitého charakteru. Lokalita poskytuje vhodné podmienky pre výskyt vzácnejších druhov fauny (kurovité, sovy, veľké šelmy...). Lokalita je súčasťou Národného parku Nízke Tatry. Územím neprechádza žiadna turistická značková trasa. Ide o ovplyvnený prales z dôvodu narušenia územia pastvou v minulosti a menšieho množstva odumretého dreva.

Ráztočka 479m je obec nachádzajúca sa na Horehroní, v tesnej blízkosti kúpeľného mestečka Brusno, na okraji Národného parku Nízke Tatry. Obec vznikla asi v 14. storočí. Spomína sa od roku 1424. V 15. storočí ju osídlili valasi. Obyvatelia sa zaoberali chovom oviec a poľnohospodárstvom, v 18. – 20. storočí aj podomovým obchodom s čipkami a dreveným riadom. V obci sa nachádza malý kostol zasvätený sviatku Navštívenia Panny Márie, postavený v roku 1840 a kaplnka Sedembolestnej Panny Márie postavenej v roku 1942 na mieste bývalej kaplnky pochádzajúcej zo 14. storočia. V obci sa nachádza významná archeologická lokalita – Hradisko, ktorá je národnou kultúrnou pamiatkou. Ide o lokalitu hradiska s osídlením, v dobe bronzovej, mladšej dobe železnej a v stredoveku.

Ondrejská hoľa 1593m je súčasťou rássochy, vybiehajúcej juhovýchodným smerom z Košariska 1695m v hlavnom hrebeni Prašivej. Západne susedí v hrebeni ležiaca Malá 1 719 m a Veľká

Chochuľa 1 753 m a Košarisko, severne sa nachádza Skalka 1 549 m, Veľká hoľa 1 640 m a Latiborská hoľa 1 643 m, východne Struhár 1 471 m a Ráztocká hoľa 1 565 m a južne Matúšová 1 176 m, Mlynárová 1 312 m a Chabenec 1 516 m. Masív patrí do povodia Hrona, kde vodu odvádza zo severnej časti Husárka do Jasenského potoka, južnú odvodňuje potok Bukovec.

24.08. 2024 VEĽKÁ FATRA – PLIEŠKA 1087m, TLSTÁ HORA 1208m

Černová čtz 1:10 – Repiská, Kalvária bež.trasa 0:15 – Lovisko neznačená 0:45 – Plieška 0:40 – Tlstá hora čtz 1:00 – Roveň 0:20 – Repiská, kalvária bežkárka trasa 0:40 – Pod Šimiacim mtz 0:20 – Čutkovská dolina

prevýšenie: 850mm dĺžka: 12,5km čas: 5hod

Chotár mestskej časti Černová sa rozkladá v pohorí Národného parku Veľká Fatra. Veľká Fatra patrí do kryštalicky- druhotného pásma Západných Karpát, do skupiny jadrových pohorí, ktoré sa vyznačujú zvláštnou pestrosťou geologickej stavby. Obsahujú kryštalické jadrá zo žul a im príbuzných hornín a horniny druhohôr. Podstatná časť patrí k obalovým sériám cez ktoré boli zložitými horotvornými pohybmi alpínskeho vrásnenia presunuté súvrstvia križnanského a chočského príkrovu. Dominujú tu vápence, dolomity, slienovce, pestré brilice, kremence a iné horniny. Podložie Čutkovskej doliny tvorí alúvium veľmi pestrej geologickej stavby. Vyskytujú sa tu pôdy remblové (naplavené) s prevahou vápencových zložiek. Podľa prímesty skeletu sú to pôdy štrkovité až kamenisté. Najvyšším vrcholom černovského chotára je Maďarovo s nadmorskou výškou 1369 m, ktorý je zároveň aj hranicou chotára. Ďalšími známymi vrcholmi v černovskom chotári sú Tlstá hora 1208 m, Plieška 1069 m, Dedov 917 m, Pod mestským skálím 902 m, Lovisko 840 m a iné.

Plieška (alebo aj miestny názov - Tri vrchy) vo Veľkej Fatre síce nevedie žiadny oficiálny turistický chodník, miestni ho ale dobre poznajú. Vrch v nadmorskej výške 1067 metrov stráži chotár Černovej, ponúka štedrý pohľad na dolný Liptov.

Na vrchole sa nachádza nový dvojramenný kríž, ktorý je v noci osvetlený solárnym panelom a požehnaný bol 5. júla 2016. Vedľa neho pribudla aj drevená lavička so stolom.

Križ nad Černovou stojí už vyše 70 rokov. Keď starý križ schátral v máji 2015, Černovčania postavili nový so zrkadielkami a s lavičkou pod križom. Ešte v tom istom roku v decembri ho niekto spílil.

Černovčania sa nevzdali a v roku 2016 postavili nový križ, tentoraz dvojramenný s kovovými plieškami a solárnym panelom. V roku 2020 členovia OZ Cyklisti Černová vyrobili, vyniesli a zmontovali na vrchu peknú mohutnú lavičku aj so stolom. Hlavným tokom je Čutkovský potok o dĺžke 10,5 km.

Pramení v dolinke Husacia pod Prednými hoľami v nadmorskej výške 1291 m. Do Čutkovského potoka sa vlievajú menšie potoky z dolínok napr. Jamišnej, Jelenej, Budkovica, a iné.

Druhým tokom, ktorý je aj hraničný s katastrom Hubová je potok Bystrô o dĺžke 9,8 km. Pramení pod Soliskom v nadmorskej výške 1234 m. Vody oboch potokov sa vlievajú do rieky Váh.

Tlstá hora 1208m je vrch vo Veľkej Fatre. Nachádza sa nad Černovou, približne 5 km západne od Ružomberka. Nachádza sa v severnej časti Veľkej Fatry, v geomorfologickom podcelku Šípska Fatra. Leží v Žilinskom kraji, v okrese Ružomberok a na katastrálnom území mesta Ružomberok. Najbližšími sídlami sú východným smerom situovaný Ružomberok, severovýchodným mestská časť Černová, severozápadným Hubová a Ľubochňa.

Čutkovská dolina patrí medzi najobľúbenejšie výletné miesta v celom regióne, a to nielen medzi obyvateľmi Liptova, ale aj zahraničnými turistami. Je to skvelé miesto na oddych a relax v prírode, ktoré vyhľadávajú hlavne rodiny s deťmi aj kvôli **detskému zábavnému parku Obrovo**. Dolina je malebná pozdĺž celej svojej dĺžky, čo ešte zvýraznil v nedávnej dobe vybudovaný **Náučný chodník Známa i neznáma Čutkovská dolina**, no najkrajšia jednoznačne na jej konci, pri vodnej nádrži a Kolibe u dobrého pastiera. Kompletný chodník aj s odbočeniami je dlhý 6,6 kilometra a má 10 tabúľ, 6

mostíkov a 3 lavičky na sedenie. **Najväčšími lákadlami sú až 24 metrov vysoký vodopád a 64 metrov dlhá tiesňava.** Desať náučných tabúl po celej dĺžke doliny odhaľuje tajomstvá tunajšej fauny a flóry. Tri tabule sa nachádzajú v ťažšie prístupnom lesnom teréne, takpovediac v divočine. Ukazujú turistom doslova klenoty, ktorými sú čarovné vodopády, tiesňavy, husté lesy pripomínajúce pralesy. Najvyšším bodom chodníka je tiesňava v nadmorskej výške 850 metrov. Samotný kaňon tiesňavy meria úctyhodných 64 metrov a vytvoril ho Čutkovský potok. Sama dolina nesie svoje pomenovanie podľa Čutkovského potoka, ktorý preteká celým jej územím od svojho prameňa pod sedlom Šiprúňa vo výške 1320 m n.m. až po jej záver v celkovej dĺžke 7,8 km. Na hornom a strednom toku má charakter horského potoka, v strede údolia mení spád a začína meandrovať. Jednou z dominant doliny je nepochybne i malá vodná nádrž, ktorá bola vybudovaná už v roku 1942 pre potreby závodov v Rybárpoli. V súčasnosti slúži vodná nádrž hlavne na rekreačné účely pre športových rybárov či otužilých plavcov. Je tiež domovom rýb ako pstruh potočný a hlaváč pásoplutvý. Neviditeľným bohatstvom, ktoré ukrývajú svahy Čutkovskej doliny sú zdroje podzemnej vody. Vhodné podmienky pre jej akumuláciu a neskoršie vyvieranie na povrch vytvára prítomnosť vápencov a dolomitov. Na území doliny sa nachádza množstvo prírodných prameňov nižšej intenzity, ale i pramene v Budkovicí a Šimiacom, ktoré sú využívané pre zásobovanie obyvateľov pitnou vodou.

6.9.-8.9.2024 TROJDŇOVKA – ZÁPADNÉ TATRY ZO ZUBERCA

ubytovanie penzión Jantolák termín 6.-8.9.2024

1.deň SIVÝ VRCH 1805m

Biela skala, horáreň čtz 3:10 – Sivý vrch 0:40 – sedlo Pálenica žtz 2:25 – Zuberec

prevýšenie: 960m dĺžka: 13,0km čas: 6:15 hod

Sivý vrch 1805m – skalné mesto kvetov. Pri pohľade zdola si ho sotva všimnete: ničím neviniká, ani výškou, ani neforemnou figúrou, a ešte sa skrýva za svojimi podstatne nižšími odnožami. I meno má akési šedivé, lebo jediné čím Vás jeho silueta upúta, je sivastá krajka brál na jeho hrboľatom chrbte. Napriek tomu je tento vápencovo-dolomitový prílepok k žulovej hradbe Roháčov tajným tipom turistov fajšmekrov a v anketách Krás Slovenska zavše útočí na najvyššie priečky rebrička najkrajších vrchov Slovenska. Ešte pred polstoročím sa geológovia nevedeli dohodnúť, kam ho vlastne zaradiť, jeho vápencová čiapka je súčasťou chočského príkrovu. Medzi Chočskými vrchmi by bol svojou výškou jasným kráľom, ale napokon sa ortografická hranica medzi ZT a Chočskými vrchmi ustálila v Hutnianskom sedle a Sivý vrch sa ocitol sťaby chudobný príbuzný v prominentnej rodine – Ostrý Roháč, Baníkov, Osobitá... Biela skala je akoby predsunutou baštou impozantného skalného mesta Radových skál, chodník sa vinie bludiskom bizarných skalných útvarov – veží, okien, polozrúcaných múrov a podzemných komnát. Veď skalné mesto ukrýva aj otvor do 88m hlbkej puklinovej priepasti. Je prirodzenou dominantou panorámy oravskej obce Zuberec, je ho vidieť aj z časti Liptova. Je viac skrytý a menej navštevovaný ako ostatné časti Západných Tatier, aj keď trocha neprávom. Ponúka krásne výhľady a trochu inú scenériu ako sme v Západných Tatrách zvyknutí. Áno, Sivý vrch sa náramne podobá na Veľký Rozsutec v Malej Fatre alebo Veľký Choč.

Turistika na Orave a Liptove má svoje osobité čaro. Jedným z najkrajších a najobľúbenejších vrchov Západných Tatier je Sivý vrch. Túra naň nepatrí medzi najnáročnejšie, no rozhodne je jednou z najkrajších, a to vďaka dych berúcim výhľadom na Liptov a Oravu. Sivý vrch je typický svojím skalnatým vrcholom, ktorý je dobre rozpoznateľný či už z oravskej alebo liptovskej strany. Skúseným turistom bude Sivý vrch pripomínať Veľký Rozsutec či Veľký Choč. Majestátne vápencové skaliská popretkávané prekrásnou flórou.

2.deň BRESTOVÁ 1934m, SALATÍN 2048m, SKRINIARKY, SPÁLENÁ 2083m, PACHOĽA 2167m

Zverovka mtz 3:00 – Brestová cez Predný Salatín čtz 0:50 – Salatín 1:50 – Baníkovské sedlo cez

Skriniarky, Spálenú, Pacholu žtz 1:55 – Nad Roháčskym vodopádom 1:00 – Adamcuľa čtz 1:00 – Zverovka

prevýšenie: 1500m dĺžka: 17,0km čas: 9:35 hod

Salatín 2048m je vrch v hlavnom hrebeni Západných Tatier na Slovensku, juhovýchodne od Zuberca. Vrch sa nachádza v centrálnej časti rozsiahleho rovnomenného masívu, medzi Brestovou 1903m, od ktorej je oddelený sedlom Parichvost a Baníkovom 2178m. Salatín sa vypína medzi Bobroveckou a Roháčskou dolinou. Poskytuje ďaleký kruhový výhľad.

Úsek hlavného hrebeňa Západných Tatier medzi Zadným Salatinským sedlom 1907 m, nazývaným aj Sedlo pod Zvonom a vrcholom Spálenej 2083,3 m. Niekoľko menších skalnatých vrcholkov v tomto hrebeni je pomenovaných, ako napríklad Červená skala, Gankova kopa, Zvon. Severné úbočia hrebeňa prudko padajú, na niektorých miestach aj kolmými, priepastnými stenami (značne exponovanými) do Zadnej Salatinskej doliny. Južné úbočie sa týči nad Hlbokú dolinu (odnožie Jaloveckej doliny).

Skriniarky sú najnáročnejším úsekom hrebeňa od Baníkovského sedla na západ. Prechod je na niektorých miestach zabezpečený reťazami. Previsy Gankovej kopy môžu poskytnúť úkryt za dažďa. Otvárajú sa tu jedinečné výhľady na ľadovcový kar „Vreco“ medzi svahmi Spálenej a Pacholi. Ten kontrastuje s obľými holnými tvarmi Salatínov.

3.deň JURÁŇOVA DOLINA

Oravice čtz 0:55 – Juráňova dolina, ústie 0:50 – Umrá 0:10 – Bobrovecká dolina mtz 0:20 – Suchá dolina, ústie 0:40 – Oravice

prevýšenie: 240m dĺžka: 9,5km čas: 3 hod

Juráňová dolina, 4km dlhá zalesnená dolina nachádzajúca sa v Oravickej kotline. Ústie doliny tvorí 1km dlhá vápencová Tiesňava. Dolina je prístupná chodníkom a lávkami. Z hľadiska botaniky je dolina zaujímavá pestrou kvetenou a tzv. výškovým zvratom výskytu vysohorských rastlín. Rastliny, ktoré sa v pohoriach vyskytujú spravidla v subalpínskom a alpínskom stupni, sa v Juráňovej doline vyskytujú vo výškach okolo 900m. V doline sa nachádza jedno z najnižšie položených prirodzených výskytov kosodreviny. Tento jav podmieňuje studená klíma Tiesňavy, v ktorej sa dlho udrží sneh a v lete je krátky slnečný svit. Úzky kaňon Tiesňavy je vytvorený medzi Ježovým vrchom a Čapľovkou, povyššie Tiesňavy sa rozkladajú dve dlhé poľany, poľana Šivarná nachádzajúca sa vo výške okolo 935-960m a poľana Juráňová nachádzajúca sa vo výške okolo 965-1070m. Na konci sa dolina delí na dve časti, hlavná juho-východná časť ide pod Bobrovec 1665m a vedľajšia časť severo-východná ide pod Veľkú Furkasku. Bobrovec je zároveň aj najvyšší vrchol v okolí doliny. Názov doliny pochádza pravdepodobne od priezviska JURAN vyskytujúceho sa v 17.storočí v obci Liesek, ktorej patrili pastviny v Juáňovej doline. V druhej polovici 18.storočia sa v Juráňovej pod Furkaškou ťažila železná ruda, ktorá sa dopravovala cez sedlo Umrá. V rokoch 1885-86 oravské panstvo postavilo cez Tiesňavu v Juráňovej doline 930m dlhý drevený most na uľahčenie vývozu dreva z horných častí doliny. Po moste sa vozilo drevo až do roku 1934, kedy ho zničila mimoriadne silná povodeň. Ešte v tomto roku sa vybudoval turistický chodník, miestami vytesaný v skale. V roku 1974 sa dolina stala PR.

Oravice 790m sú obľúbeným rekreačným miestom s veľmi dobrými klimatickými podmienkami, prírodnými krásami a terénmi, ktoré vyhovujú na rekreáciu a turistiku. Boli vyhľadávaným letoviskom od začiatku tohto storočia, prvá útulňa bola postavená v roku 1931 pod Krúpovou. Ubytovať sa dalo aj v dvoch izbách hostinca u Sivoňa. Neskôr sa tu stavali súkromné chaty. Vo vojnových rokoch všetky hájovne a chaty vypálili hitlerovské vojská. Zo stavebných pamiatok sa zachovala len kaplnka sv. Anny postavená v r. 1817-1820. Chata Oravice je centrálnym objektom v turisticky atraktívnej lokalite. Koncom minulého storočia v Oraviciach žil lesník Anton Kocyan 1835-1916 skúsený ornitológ a preparátor, zakladateľ prírodovedných zbierok múzea v Oravskom zámku. Územie Oravíc ohraničuje na severe a západe Skorušina 1310m so svojimi výbežkami na juhu, masív Osobitej od malej Osobitej

cez Kasne Roh po Lúčnu, na východe Slovensko-Poľská hranica s Veľkou a Malou Furkaškou, Bobrovcom a Magurou 1232m, ktorá je vlastne najvýchodnejšia časť Skorušíského pohoria. Oravickou kotlinou pretekajú potoky Blatná a Mihulčie. Zbernou riekou Oravic je Oravica, vzniká sútokom Bystrej a Tichej v Oraviciach. Riečka Bystrá je veľmi krátka vzniká sútokom Bobroveckého potoka a Mihulčieho potoka niekoľko sto metrov pred sútokom s Tichou. V dolinke Vanička sa nachádzajú aj minerálne pramene, sírny pred vchodom do Bobroveckej a Suchej doliny zastrešený strieškou a sprístupnený mostíkom ponad Bobrovecký potok.

28.09.2024 VYSOKÉ TATRY – KÔPROVSKÝ ŠTÍT 2363m

Štrbské pleso čtz 0:30 – Trigan 0:45 – Nad Popradským plesom mtz 0:35 – Nad Žabím plesom 1:00 – Veľké Hincovo pleso 0:45 – Vyšné Kôprovské sedlo čtz 0:30 – Kôprovský štít 0:30 – Vyšné Kôprovské sedlo mtz 0:45 – Veľké Hincovo pleso 0:45 – Nad Žabím potokom 0:30 – Nad popradským plesom čtz 0:45 – Trigan 0:20 – Štrbské pleso

prevýšenie: 1283m dĺžka: 19,0km čas: 8:00 hod

Kôprovský štít 2 363 m je výrazný vrchol, prvý v krivánskej rázsoche, ktorá vychádza z Čubriny. Na vrchol vedie turistický chodník z Vyšného Kôprovského sedla. Zo štítu je nádherný výhľad. V blízkosti sa nachádza Veľké Hincovo pleso. Po úbočiach štítu sa oddávna pohybovali pytliaci a poľovníci. Začiatky jeho horolezeckej histórie siahajú do čias okolo roku 1880, v zime roku 1906.

Medzi dostupné a často navštevované štíty Tatier patrí určite Kôprovský štít. Týči sa nad Mengusovskou dolinou a s výškou 2367m poskytuje návštevníkom zaujímavý, kruhový výhľad. Nachádza sa v Krivánskej rázsoche v blízkosti hlavného hrebeňa Vysokých Tatier. Jeho bočný hrebeň, Prostredný chrbát oddeľuje Hlinskú a Temnosmrečianskú dolinu.

Pôvod názvu Kôprovského štítu treba hľadať v neďalekej Kôprovej doline, kde rastie kôprovník bezobalný. O výskyte medi pod Kôprovským štítom písal Jakub Buchholtz, kežmarský zlatokop. Iná verzia názvu štítu – Spišskí nemeckí haviari nenzývali medenú rudu spisovne Kupfer, ale nárečovo Kopper, podľa čoho by mohol byť odvodený názov doliny – Koppertal.

V prekrásnom prostredí Mengusovskej doliny, pod majestátnym vrchom Ostrva, sa ukrýva jedno z najväčších a najznámejších slovenských plies, Popradské pleso. Leží v nadmorskej výške 1494 m a je hlboké 18 m. Vďaka svojej rozlohe 6,88 ha je štvrtým najväčším plesom na Slovensku. Starší názov tohto pôvodne ľadovcového jazera je Rybie pleso - ako v jednom z mála tatranských plies tu totiž odnepamäti žili (a stále žijú) ryby. Z Popradského plesa tečie potok Krupá, ktorý spoločne s Hincovým potokom vytekajúcim z **Veľkého Hincovho plesa** vytvára riekou Poprad.

Najväčšie a najhlbšie pleso s rozlohou 20,08 ha na slovenskej strane Vysokých Tatier nesie názov **Veľké Hincovo pleso**. Pre tatranských turistov nie je žiadnou neznámou, a preto nemá núdzu o početnú návštevnosť. Leží pod majestátnym Kôprovským štítom v závere Mengusovskej doliny v nadmorskej výške 1945m. Veľké Hincovo pleso je ľadovcového pôvodu a je tak dôkazom zaľadnenia Tatier v starších štvrtohorách. Pleso je 740 metrov dlhé a 370 metrov široké. Jeho hĺbka dosahuje až úctyhodných 53 metrov a pritom nemá žiadny povrchový prítok. Z plesa odteká Hincov potok, na ktorom sa v blízkosti plesa nachádzajú drobné jazierka tzv. Hincové oká. Zaujímavosťou Veľkého Hincovho plesa je, že má priesvitne modrú farbu. Krásne sfarbenie a krištáľovo čistá voda vám umožní dovidieť až do hĺbky 12 metrov, čo nie je možné pozorovať pri žiadnom inom jazere na Slovensku. Okrem toho vás očarí aj okolitá, nezameniteľná panoráma, ktorej dominujú strmé skalné masívy, nádherná príroda či svieži vysokohorský vzduch.

12.10.2024 VEĽKÁ FATRA – DRIEŇOK 1268m

Žarnovica mtz 0:30 – Kmínovo 0:50 – Rožková dolina 1:45 – Rakytovské sedlo 0:15 – Úbočie Malý Rakytov 0:20 – Sedlo za Drieňkom 1:00 – Drieňok 0:30 – Sedlo za Drieňkom 1:15 – Mača žtz 1:00 – Mošovce

prevýšenie: 900m dĺžka: 18,5km čas: 7:30 hod

Vápencovo – dolomitový vrch **Drienok** leží v juhozápadnej časti Veľkej Fatry. Rozprestiera sa nad Blatnicou a ponúka nielen vynikajúcu turistiku v každom ročnom období, ale i rozmanité výhľady do ďaleka. Drienok nepatrí medzi najnavštevovanejšie vrchy, a preto si budete môcť výstup sem naozaj užiť do sýtosti. Výstup nie je veľmi namáhavý, no pri strmom stúpaní Rakytovskou dolinou a záverom výstupu na Drienok, sa iste zapotíte. Vrcholová časť Drienka je trávnatá a kde-tu vykúkajú aj vápencovo-dolomitové skaly. Vrchol poskytuje takmer kruhový výhľad, najmä na južnú časť Turčianskej kotliny, Turčianske Teplice a západnú časť Národného parku Veľká Fatra. Pre väčšinu „turistikychtivých“ ľudí, vnárajúcich sa do útrobov **Veľkej Fatry** z Turčianskej kotliny, je najčastejším východiskom Blatnica. Aj zo susedných Mošoviec sa však dá za nejaké dve – tri hodinky vyštveráť na pekný kopec. **Drieňok** 1267m nie je síce taký dramaticky bralnatý ako jeho známejšie susedky Tlstá a Ostrá, výhľady z neho ale tiež stoja za námahu a niekto asi ocení aj to, že za pekných dní sa tu netlačia davy ľudí (všetci sú v Gaderi a na Tlstej :-).

Tam, kde nízina Turčianskej kotliny začína prerastať v podhorský hrebeň jedinečnej Veľkej Fatry s vrcholmi Ostrou a Drienkom, leží mestečko **Mošovce**. Prvý raz sa Mošovce spomínajú v donačnej listine kráľa Ondreja II. z roku 1233. Najprv sa rozvíjali ako kráľovská osada so slobodnou advokáciou, od polovice 14. storočia ako výsadné mestečko podriadené kráľovskému hradu Blatnica. Roku 1527 sa dostali do rúk rodu Révayovcov, ktorý takmer 400 rokov potláčal mošovské mestské práva.

V minulosti boli Mošovce významným remeselníckym strediskom Turca. Remeselná výroba dosiahla skutočne veľký rozmach a v mestečku pôsobilo okolo 15 cechov, najdlhšie sa udržal cech čižmárov a najslávnejší cech kožušníkov. Dnešné Mošovce možno charakterizovať ako významnú rekreačnú oblasť s množstvom pozoruhodností. Zo stavebných pamiatok si zaslúži pozornosť najmä rokokovo klasicistický kaštieľ z druhej polovice 18. storočia s rozsiahlym anglickým parkom.

Ďalšími zaujímavosťami obce sú: pamätné miesto rodného domu Jána Kollára, neogotický kostol postavený na mieste starého kostola s cenným oltárom, evanjelický kostol z roku 1784, mauzóluum s múzeom remesiel a secesný skleník z roku 1800.

Mošovce majú skutočne jedinečné okolie. Komplex historických alejí a zelene vytvára esteticky pôsobivú mozaikovite rozčlenenú krajinu, citlivo nadväzujúcu na lesné komplexy Veľkej Fatry. Toto pohorie patrí k turisticky najpríťažlivejším horstvám na Slovensku. Vápence a dolomity fantastických tvarov, neopísateľné krásy Gaderskej, Blatnickej a iných dolín priťahujú obdivovateľov prírodných krás zo široka ďaleka. Mošovce dali slovenskému národu veľa významných osobností, z ktorých najznámejšie sú hudobný skladateľ Frico Kafenda (1883-1963), spisovateľka Anna Lacková-Zora (1899-1988), literárny kritik, historik a básnik Štefan Krčméry (1892-1955).

Najvýznamnejším z rodákov je veľký básnik Slovanov, filozof a evanjelický kazateľ Ján Kollár (1793-1852), ktorý svojou básnickou skladbou Slávy dcera nesmrteľne vstúpil najmenej do dvoch národných literatúr. Slávy dcera účinkovala na vtedajšie i neskoršie pokolenia národovcov a vlastencov ako východisko i motív zároveň. V pôvodine a v prekladoch prenikla aj do širšieho slovanského a neslovanského sveta a naveky preslávila svojho tvorcu.

09.11.2024 MURÁNSKA PLANINA – TRSTIE 1121m

Sedlo Dielik žtz 1:30 – Tri chotáre čtz 0:30 – sedlo Korimovo 1:25 – Trstie 0:10 – chta Trstie žtz 1:00 – Pasiečky 1:00 - Tisovec

prevýšenie: 690 m dĺžka: 15,0 km čas: 5:35 hod

Trstie predstavuje horský masív s výrazným rovnomenným vrchom, ktorý sa vypína do výšky 1121m. Vrch Trstie predstavuje dominantu majestátne sa týčiacu nad dolinou rieky Rimava. Vrch Trstie je pomerne ľahko dostupný a zvládnuteľný aj menej zdatnými turistami. Lokalita sa vyznačuje krásnou prírodou, ktorá sa stala domovom mnohých vzácnych druhov fauny a flóry. Aj preto sa pod vrcholom Trstie rozvíja rovnomenná prírodná rezervácia. Na Trstie vedie aj náučný chodník, ktorý vás oboznámi

s tunajšími prírodnými pomermi. Jeden z informačných panelov je venovaný pamiatke botanika V. Vraného, ktorý zahynul pri výstupe na Trstie, a ktorý tu má svoj pomník. Jednotlivé úseky náučného chodníka vás zavedú aj na očarujúce vyhliadkové miesta, z ktorých sa vám naskytne krásny výhľad na Muránsku planinu, Vysoké a Nízke Tatry.

Útulňa Sláviček sa nachádza na diaľkovej turistickej trase zvanej Cesta Márie Séčiovej (Széchy), ktorá vedie z Fiľakova na Muránsky hrad. Leží neďaleko vrcholu kopca Trstie, ktoré je regionálne známym kopcom v Stolických vrchoch nad mestom Tisovec. Od samotného vrcholu je vzdialená asi 5 minút po žltej a zelenej značke.

23.11.2024 KONCOROČNÁ OPEKAČKA